

(Білгород-Дністровська фортеця) господарями Молдавського князівства. Інші, як, наприклад, найбільш східна фортеця узбережжя – Тягинь, зведена за наказом Вітовта та єдиним планом розбудови фортифікаційних структур. Загальною рисою споруд була їх відповідність тогочасним вимогам будівництва, як кам'яних замків баштового типу із можливостями використання артилерії та захисту, що відповідали тогочасним вимогам оборони. В той же час, розбудова портових структур, на прикладі Качубійова (сучасної Одеси) свідчує прозорливість економічного бачення князя широким можливостей торгівлі саме на узбережжі Чорного моря, що цілком підтверджується сучасними подіями. Це, насамперед, військові дії Росії із запобігання роботі портів і міжнародної торгівлі України. Таким чином, вивчення Південного кордону ВКЛ дозволяє розглядати історичне значення колишньої спільної держави Литви та України скрізь призму проблем сучасного світу, відчуття важливості дослідження минулого з позицій сьогодення.

Ключові слова: історико-культурна спадщина, Литва, Україна, фортифікації.

Ольга СМОЛЬНИЦЬКА

Лозаннський університет

Відображення балтійського міфологічного пантеону та інших реалій в українознавчих студіях та літературі на прикладі фондів і архівів Кантональної та Університетської бібліотеки Лозанни

У доповіді вперше пропонується розглянути фактаж із балтійського міфологічного пантеону та взагалі литовських фольклору та міфології на прикладі джерел сучасної Кантональної та Університетської Бібліотеки Лозанни. До уваги беруться раніше не розглянуті фонди та архіви цієї Бібліотеки (хронологічні рамки XIX – перша половина XX ст.), які донедавна були зачинені, відчинені на короткий період і наразі знову недоступні. Наводяться факти еволюції Бібліотеки. Розглянуто гіпотетичні та реальні біографічні портрети українських та інших емігрантів, передавачів і читачів літератури у швейцарській діаспорі. Опрацьовані друковані та рукописні джерела. Пропонується компаративний аспект у розгляді міфології, від здобутків українського та зарубіжного романтизму до інших наукових шкіл. Розглядаються образи, персонажі, обряди, вірування, вища і нижча міфологія. Звертається увага на стан документів. Основними допоміжними поняттями дослідження є: текст, міф, символ, образ, ритуал, легенда, народна казка, друковане джерело. Допоміжними матеріалами є рукописні джерела (такі як реєстр читачів).

Ключові слова: бібліотека, архів, фонд, рукопис, міфологія, дослідження.